

Datum: 6. februar 2020

**MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO, SOCIALNE ZADEVE
IN ENAKE MOŽNOSTI**

Štukljeva 44

1000 Ljubljana

Gp.mddsz@gov.si

ZADEVA: Stanje na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti – ugotovitve sindikata

Spoštovani,

organizacija Sindikata državnih organov Slovenije (SDOS), ki deluje na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (MDDSZ) nas je ponovno zelo resno opozorila, da je normalno in učinkovito delo na MDDSZ že predolgo časa paralizirano. Ocenjujejo, da onesposabljanje ministrstva prihaja z vseh smeri, zato ne gre zgolj za vprašanje umika ministrice mag. Ksenije Klampfer in popolne neobčutljivosti do organizacijskih težav ministrstva, kajti gre že za splošnejši problem nezadovoljstva v celotnem kolektivu, ki je stopnjevano z različnimi oblikami osebnih napadov generalnega sekretarja MDDSZ g. Simona Švarca, ki jih ministrica tolerira, zato ocenjujejo(mo), da ima generalni sekretar podporo pri ministrici, saj je sistem ustrahovanja zastavljen tako, da do ministrice problemi niti ne pridejo, saj generalni sekretar v navezi z vodjo kadrovske službe go. Sabino Kompolšek prepreči vsako učinkovito rešitev in spremembo.

Ministrica je vso strokovno vsebino dela prenesla na oba državna sekretarja, vključno s kadrovskimi zadevami, zato se ji z vse hujšimi težavami ni treba ukvarjati niti o njih pogovarjati, tako kabinet deluje kot dvoglavo vodstvo, kjer leva roka ne ve, kaj dela desna. MDDSZ dejansko vodijo predstavniki dveh političnih strank, in sicer SMC in SD. Po svoji moči v MDDSZ prevladuje SD, ki ministrstvo usmerja iz generalnega sekretariata ter ima odločilno moč kadrovanja in odločanja, zato se kabinet ministrice ukvarja predvsem s posrednimi proračunskimi uporabniki oziroma s pospešenim strankarskim kadrovanjem v javne zavode in sklade, ki so v resorni pristojnosti MDDSZ.

Ministrica še naprej ostaja povsem neodzivna in neobčutljiva na vsa pisma, dopise, pozive in dokaze, ki so ji bili v zadnjem letu posredovani glede službenih prostorov, ki so porazni, saj ljudje zgublajo vid in zdravje, zaradi česar so na vse daljših bolniških odsotnostih, generalni sekretar pa vse apele sindikata oziroma prizadetih javnih uslužbencev MDDSZ mirno zapre v predal. Poslovni prostori oziroma pisarne so stalno neprezračeni, temni, zrak skrajno presuh in pri tleh občutno prehladen za sedeče delo. Zgradba na Štukljevi 44 je nerazumno energetsko potratna, saj klima deluje neprekinjeno, tako rekoč vse pisarne cele dneve vključene za vlaženje zraka dodatno nabavljene vlažilce zraka, ki pa skoraj nikoli ne dosežejo minimalne predpisane relativne zračne vlažnosti, ki mora biti na 30 %. Ko pa ta vlažilec pogledate, vidite, da po celem dnevu vlaženja vlažnost naraste do borih

30%, kar ima zelo hude vplive na zdravje ljudi in škodi tudi vsem elektronskim napravam, ki se v pisarnah uporabljajo. Skratka, gre stalno ogrožanje zdravja zaposlenih in tudi za nepotrebno potratno trošenje davkoplačevalskega denarja.

Ministrici in Generalnemu sekretariatu MDDSZ (GS) je Sindikat delavcev MDDSZ (SDOS) v začetku julija 2019 posredoval vprašanja in predloge glede zgoraj navedenih zadev, vendar ni nikoli prejel odgovora oziroma dobil vpogleda v podane pripombe javnih uslužbencev, čeprav gre za informacije javnega značaja, na katere je po zakonu delodajalec dolžan odgovoriti. Sindikat je predlagal, da se čim prej naredi popravek Izjave o varnosti z oceno tveganja, ki bi bil v dobrobit varnosti in zdravja zaposlenih, zato bi se morale upoštevati pripombe javnih uslužbencev, ki niso nič drugega kot vzpostavitev varnega in zakonitega stanja. V pripombah je bilo izpostavljeno, da številni javni uslužbenci ugotavljajo, da je evakuacija iz objekta pogosto onemogočena zaradi neprehodnih evakuacijskih poti, saj znani načini odpiranja vrat v sili in tudi vaja evakuacije ni bila ustrezno izvedena, da bi se lahko na ta vprašanja odgovorilo. Z gotovostjo trdijo, da bi pri resničnem požaru utrpelo mnogo ljudi. Glede na to, da je v skupini sodeloval tudi GS in njihov strokovni delavec za varnost in zdravje pri delu, bi pričakovali ustrezno odziven in predvsem pošten ter korekten pristop ministrstva do tega dokumenta.

Zdaj denar in kadre v okviru istega ministrstva delijo po vatlih dveh političnih strank, eni iz kabineta, spet drugi iz generalnega sekretariata. Iz kabineta delegirajo direktorje posrednih proračunskih uporabnikov, nadzornike svetov zavodov in nadzornih svetov, so ki so v njihovi resorni pristojnosti, spet preveč samozavestni in predvsem krivični eksponenti druge stranke vodijo kadrovanje in plačujejo izobraževanje ter napredovanje svojim. V tem prerivanju strankarsko neorganizirani potegnejo kratko, saj za njih dokaj oteženo skrbi sindikat, za katerega pa vsi ti "zapriseženi zagovorniki enakih možnosti" ne najdejo lepih besed, češ da gre za zmešane in neuravnovešene ljudi, lenuhe in podobno. Kakorkoli že, vsi ti po pripadnosti stranki, samooklicani "naravni delavski zavezniki", uničujejo zdravje in predvsem duševno zdravje izločenih in stalno zapostavljenih. V splošni nemilosti obeh političnih polov pa so predvsem tisti, ki so kadarkoli prej prijavi korupcijo oziroma se predvideva, da bi utegnili karkoli nezakonitega prijaviti. Zaradi vsega tega je na MDDSZ sleherni dan bolniško odsotnih 15-17 % zaposlenih, na eni strani zaradi vse slabših medsebojnih odnosov, po drugi strani zaradi neprimernih prostorov, ki so bili v originarni zamisli predvideni za skladišča, ker pa jih ni nihče hotel prevzeti, jih je z blagoslovom nekdanje glavne inšpektorice za delo ge. Nataše Trček naselilo "delavcem prijazno podjetje", ki se mu reče MDDSZ, ki ima pa celo certifikat delavcem prijaznega podjetja. Žal tudi aktualna ministrica za delo ne zna ali noče razumeti, da negativnim vplivom najbolj izpostavljeni uslužbenci ne morejo delati v pisarnah, kjer je kljub stalno delujočim vlažilcem zraka, relativna zračna vlažnost tudi 12 %, čeprav je še dovoljena minimalna 30 % oziroma normalna pri 60 %. Temperatura v pisarnah je pri nogah uslužbencev 15 °C, pod stropom pa tudi več kot 30 °C, vse skupaj za je dopolnjeno še z dodatkom nenehnega pihanja iz stropa naravnost v glavo. Očitno bo moral bo priti nekdo tretji, ki bo vzpostavil zdravo delovno okolje, ustrezen red in spodobne medčloveške odnose. V Sindikatu državnih organov Slovenije (SDOS) se trudimo, vendar nismo oblast.

V organizaciji SDOS na MDDSZ so prepričani, da generalni sekretar MDDSZ določene posameznike, predvsem člane SD, favorizira ter jih s prirejanjem postopkov brani tudi takrat, ko hujše kršijo delovne obveznosti in bi jih bilo potrebno delovnopravno sankcionirati. Ob vsem tem pa mu pomaga vodja kadrovske službe ga. Sabina Kompolšek. Najljubše orodje generalnega sekretarja za rešitev vsake težave, na katero opozori javni uslužbenec je, da temu zanj motečemu uslužbencu MDDSZ predlaga odhod, ali pa mu celo pomaga z neosnovanimi opozorili pred redno odpovedjo pogodbe o zaposlitvi v primerih, ko ne gre za kršitve delovnih obveznosti. Že leta ugotavljajo nepravilnosti pri napredovanjih, kajti za nekatere so napredovanja neomejeno odprta, tako po plačnih razredih kot v nazivih, pri drugih, ki bi že vrsto let morali napredovati pa se dogaja to, da jih včasih celo nazadujejo oziroma ti ostajajo v istem plačnem razredu kljub izpolnjevanju vseh pogojev za napredovanje. Ena od ustaljenih praks generalnega sekretariata so tudi fiktivna napredovanja, kar pomeni, da se posameznega

javnega uslužbenca najprej degradira in se ga nato po nekaj letih napreduje nazaj na prvotno stanje, z odločbo o navideznem napredovanju, s čimer administrativno izvedejo napredovanje, v resnici pa hranijo plačne razrede za nagrade drugim oziroma svojim političnim kadrom. Gre za eksplicitno mahinacijo in zlorabo proračunskih sredstev, ki so namenjena plačam zaposlenih. Na ta način so v sindikatu prišli do ugotovitve, da velika skupina javnih uslužbencev, ki so člani politične stranke, v okviru enotnega plačnega sistema državne uprave dobijo višje plače, zato ta praksa na ravni proračuna ostaja prikrita. Javni uslužbenci, ki niso politično opredeljeni in le opravljajo svoja dela in naloge pa izvajajo načelo objektivnosti in so na ta način posledično kaznovani. Generalni sekretar tolerira oziroma dovoljuje posameznikom, ki so podporniki SD, da si lahko sami določajo svoj obseg del in nalog, nadrejeni pa temu ne smejo nasprotovati.

Kljub priporočilom MJU, da se uvede enoten administrativni okvir (CAF), ki bi omogočal tudi dejansko preverjanje obremenjenosti posameznih delovnih mest, generalni sekretar tega ne uvaja. Posledično so nekateri posamezniki preobremenjeni s preštevilnimi delovnimi nalogami, drugi pa lahko polovico delovnega časa presedijo v bližnjem bifeju na kavi in prvič, ko dobijo dodatno nalogo, zahtevajo in dobijo izplačan obseg dela.

Absolutizem generalnega sekretarja se najbolj jasno odraža na stanju zaposlenih v generalnem sekretariatu, od koder v zadnjem letu uslužbenci pospešeno odhajajo, kar je rezultat na splošno slabe kadrovske politike, ki se prenaša tudi na vse direktorate MDDSZ. Razlika je zgolj v tem, da generalni sekretar za svoje področje objavi nove razpise, po drugih direktoratih pa komaj kdaj, zato prihaja do splošnega nezadovoljstva in kronične preobremenjenosti posameznikov v direktoratih, ki prevzemajo dela nezasedenih delovnih mest. Zaradi preobremenjenosti prihaja do napak, ki jih občutijo najbolj ranljive skupine v državi, ko na primer pride do napačnih odločb ali sklepov. Pomanjkanje zaposlenih na vsebinskih področjih pa je ogromno na tudi na vseh direktoratih ministrstva.

Nedavno je Požareport izpostavil vprašanje kadrovanja v Bruslju, ki pa je zgolj vrh ledene gore. Ugotavljajo, da je večina kadrovskih postopkov izpeljanih predvsem formalno in za vnaprej določene osebe, brez kadrovskih komisij, če pa so že, pa te ne delujejo v skladu s postopki, saj ne glede na merila, kriterije in rezultate točkovanja, izbirajo kandidate skladno s preferencami vodstva, kjer strokovnost in sposobnost ter primernost niso kadrovska vodila.

Sindikata MDDSZ že leta opozarja na preštevilne in dolgotrajne bolniške, ki imajo svoj izvor v dveh razlogih: prvi se nanaša na delovne razmere in medsebojne odnose oziroma odnos vodstva, drugi pa na preobremenjenost in posledično izgorelost, ki je posledica neenakomernih razdelitev del in nalog, kar vsekakor kaže tudi na nestrokovno upravljanje s kadri in neprimerno vodenje, kar vse skupaj vodi v prijave mobinga. Posledica izgorelosti, šikaniranja in mobingiranja pa je tako imenovan prezentizem, ki pomeni stanje, ko javni uživajo različna pomirjevala in antidepresive, da lahko sploh pridejo na delo in na nek način svoje delo opravijo.

S spoštovanjem in lepimi pozdravi,

Frančišek VERK
PRESEDENIK